

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2001

Julkaistu Helsingissä 3 päivänä lokakuuta 2001

N:o 825—833

SISÄLLYS

N:o		Sivu
825	Valtioneuvoston asetus aluksessa käytettävistä suojeluvälineistä ja mittauslaitteista	2509
826	Valtioneuvoston asetus kestävä metsätalouden rahoituksesta annetun asetuksen muuttamisesta	2512
827	Valtiovarainministeriön asetus MARKKA-juhlarahoista	2513
828	Maa- ja metsätalousministeriön asetus satovahinkojen korvaamisessa käytettävistä yksikköhinnoista ja normisadoista vuonna 2001	2515
829	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus paikkakuntien kalleusluokituksesta sotilasvammalain mukaisen huoltoeläkkeen ja täydennyskoron maksamista varten	2519
830	Maa- ja metsätalousministeriön asetus lihantarkastuksesta ja eräiden liha-alan laitosten valvonnasta perittävistä maksuista	2520
831	Maa- ja metsätalousministeriön asetus eräiden kalastustuotteiden ja kalalaitosten valvonnasta perittävistä maksuista	2522
832	Maa- ja metsätalousministeriön asetus rajaeläinlääkärin suoritteista perittävistä maksuista	2524
833	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta mallasohran laatuvaatimuksista kasvinviljelyn kansallisena tukena maksettavassa mallasohran tuessa markkinointivuonna 2001/2002	2528

N:o 825

Valtioneuvoston asetus

aluksessa käytettävistä suojeluvälineistä ja mittauslaitteista

Annettu Helsingissä 27 päivänä syyskuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, säädetään 28 päivänä kesäkuuta 1958 annetun työturvallisuuslain (299/1958) 47 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 144/1993:

1 luku

Suojeluvälineet

1 §

Henkilönsuojaimet

Jos aluksessa tehdään työtä, joka edellyttää henkilönsuojainten käyttöä, aluksessa tulee olla esiintyvää ja todennäköistä käyttötarvetta vastaavat henkilönsuojaimet. Henkilönsuojainten valinnassa ja käytössä on noudatettava henkilönsuojainten valinnasta ja käy-

töstä työssä annetun valtioneuvoston päätöksen 1407/1993 säännöksiä.

2 §

Putoamissuojaimet

Työskenneltäessä paikoissa ja olosuhteissa, joissa on putoamisen vaara, tulee jokaisella työhön osallistuvalla olla kokovaljasmallinen turvavyö. Aluksessa pitää lisäksi tarpeen mukaan olla käytettävissä yksi tai useampi asianmukainen suojaverkko.

2 luku

Mittauslaitteet

3 §

Yleistä

Jos aluksessa kuljetetaan tai joudutaan käsittelemään vaarallisia aineita taikka happea kuluttavia aineita, aluksessa tulee olla tarkoituksenmukaiset mittauslaitteet, joilla tarvittaessa voidaan todeta räjähdysvaara, myrkytysvaara ja happipitoisuus.

Vaarallisilla aineilla tarkoitetaan tässä asetuksessa aineita, jotka räjähdys- tai palovaarallisuutensa, myrkyllisyytensä tai muun ominaisuutensa vuoksi saattavat aiheuttaa vahinkoa aluksessa työskenteleville.

Vaarallisten aineiden kuljetuksella tarkoitetaan irtolastien ja pakkauksissa olevan lastin kuljetusta ja niiden käsittelyllä tarkoitetaan lastin lastausta tai purkausta, tilojen puhdistusta lastin jätteistä, rikkoutuneiden pakkausten käsittelyä sekä laivatyöhön muuten liittyvää vaarallisten aineiden käsittelyä tai niiden vaikutuspiirissä työskentelyä.

4 §

Räjähdysvaara

Jos aluksessa joissa kuljetetaan palavia nesteitä, joiden leimahduspiste on enintään 61° C, aluksen tulee olla varustettu vähintään kahdella kannettavalla räjähdys- ja palovaaran tarkkailuun tarkoitettulla mittauslaitteella, jotka mittaavat kaikkien palavien kaasujen yhteispitoisuutta ilmassa.

Jos laivaväki suorittaa huolto- ja korjaustöitä aluksen tiloissa, joissa voidaan epäillä esiintyvän syttyvää kaasua tai joissa on sellaisia aineita, joista työtilaan voi muodostua syttyvää kaasua tai höyryä, aluksessa tulee olla käytettävissä vähintään yksi 1 momentissa tarkoitettu mittauslaite.

5 §

Myrkytysvaara

Aluksessa, jossa kuljetetaan tai käsitellään 3 §:ssä tarkoitettuja vaarallisia aineita, tulee

olla mittauslaitteita, joilla voidaan todeta ainakin hiilimonoksidin, typen oksidien, hiilidioksidin ja rikkivedyn pitoisuus sekä hiilivetyjen yleinen esiintyminen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen kaasujen lisäksi on aluksessa voitava todeta sellaisten aineiden pitoisuudet, kuten fenoli, bentseeni, styreeni, tolueni, hiilitetrakloridi, trikloorietyleeni ja formaldehydi, jos näitä tai vastaavan vaarallisia tuotteita kuljetetaan tai käsitellään säännöllisesti.

Mittauslaitteita huollettaessa tulee erityisesti ottaa huomioon kemiallisten ilmaisimien luotettava käyttöaika.

6 §

Happipitoisuus

Jos aluksessa käytetään suojakaasua ja siinä on suljettuna pidettäviä tiloja, kuten lastitilat, tankit ja tilatankit (kofferdam), joihin voi syntyä hapen puutetta (ilman happipitoisuus alle 21 %), aluksen tulee olla varustettu vähintään yhdellä mittauslaitteella, jolla happipitoisuus voidaan tilan ulkopuolelta riittävän tarkasti todeta.

7 §

Mittauslaitteiden käyttöohjeet ja huolto

Mittauslaitteita varten tulee olla käytettävissä laitteen valmistajan antamat huolto- ja käyttöohjeet sekä riittävä määrä täydennysvarusteita siten, että laitteiden toiminta on varmistettu.

3 luku

Erinäisiä säännöksiä

8 §

Muut säännökset

Tämän asetuksen lisäksi tulee suojeluvälineiden ja mittauslaitteiden osalta noudattaa paloturvallisuudesta sekä kemikaali- ja kaasusäiliöaluksista annettuja säännöksiä.

9 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Helsingissä 27 päivänä syyskuuta 2001

Peruspalveluministeri *Osmo Soininvaara*

Tällä asetuksella kumotaan aluksessa käytettävistä mittauslaitteista ja henkilökohtaisista suojeluvälineistä 20 päivänä maaliskuuta 1985 annettu sosiaali- ja terveysministeriön päätös (272/1985).

Johtaja Leo Suomaa

N:o 826

Valtioneuvoston asetus

kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 27 päivänä syyskuuta 2001

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

muutetaan kestävän metsätalouden rahoituksesta 30 päivänä joulukuuta 1996 annetun asetuksen (1311/1996) 8 §, 9 §:n 3 momentti ja 13 §:n 3 momentti seuraavasti:

8 §

Pienin laina

Pienin myönnettävä laina on 1 346 euroa.

9 §

Lainan takaisinmaksu

Jos lainan viimeinen vuotuismaksu jää pienemmäksi kuin 67 euroa, maksu peritään yhdessä edellisen vuotuismaksun kanssa.

Helsingissä 27 päivänä syyskuuta 2001

13 §

Viivästyskorko

Viivästyskoron sijasta voidaan periä 5 euron suuruinen viivästysmaksu, jos viivästyskoron määrä jää tätä pienemmäksi.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Hallitussihteeri *Merja Haaranen*

N:o 827

Valtiovarainministeriön asetus**MARKKA-juhlarahoista**

Annettu Helsingissä 26 päivänä syyskuuta 2001

Valtiovarainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 16 päivänä huhtikuuta 1993 annetun rahalain (358/1993) 7 §:n 2 momentin nojalla:

1 §

Markkamääräisten metallirahojen käyttö Suomessa päättyy, minkä johdosta lyödään yhden markan kultainen ja yhden markan kuparinikkelinen juhlaraha.

Kultarahassa on sen suunnitelleen taiteilijan ja Rahapaja Oy:n johtajan sukunimien alkukirjaimet P ja M sekä kuparinikkelirahassa vastaavasti N ja M.

2 §

Kultainen yhden markan juhlaraha on kultaseosta, jonka painosta 750 promillea on kultaa, 125 promillea hopeaa ja 125 promillea kuparia. Pitoisuudet saavat vaihdella enintään ± 10 promilleyksikköä.

Kuparinikkelinen juhlaraha on seosta, jonka painosta 25 prosenttia on nikkeliä ja 75 prosenttia kuparia. Pitoisuudet saavat vaihdella enintään yhden prosenttiyksikön.

3 §

Juhlarahojen halkaisijat ja painot ovat seuraavat:

	Halkaisija	Paino
Kultaraha	22,0 \pm 0,1 mm	8,64 \pm 0,15 g
Kuparinikkeliraha	24,0 \pm 0,1 mm	6,10 \pm 0,25 g

Enintään 5 prosenttia rahoista saa poiketa halkaisijastaan enemmän kuin $\pm 0,1$ millimetriä.

4 §

Juhlarahat ovat ympyrän muotoisia. Kuvat ja kirjoitukset laakapinnoilla on sijoitettu siten, että rahoja kirjan lehden tavoin käännettäessä kumpikin puoli on oikein päin.

5 §

Juhlarahojen leimat ovat seuraavan selitelmän ja kuvien mukaiset.

Kultarahan tunnuspuolella ylhäällä on plastinen suorakulmion muotoinen alue. Sen yläreunassa on syvennyksenä teksti SUOMI ja keskellä syvennyksenä vaakunaleijona. Oikealla on pystyssä kohokuviona vuosiluku 2001 ja alapuolella vaakasuorassa kohokuviona teksti FINLAND. Arvopuolella on vastaavassa kohdassa plastinen suorakulmion muotoinen alue, jossa on syvennyksenä tyyli-telty kuvio puun rungosta ja juurista. Alueen alapuolella on kohokuviona vaakasuorassa arvomerkinä 1 MARKKA ja sen alla teksti MARK.

Kuparinikkelirahan tunnuspuolella on vasemmalla kohokuviona vaakunaleijona ja oikealla kaaren muotoisena teksti SUOMI FINLAND. Arvopuolella on vasemmassa laidassa kohokuviona vaakasuorassa vuosiluku 2001, oikealla kohokuviona kuusen

runkoa, oksia ja käpyjä, niiden välissä kohokuviona arvomerkitänä numero 1 ja alhaalla kaaren muotoisena sanat MARKKA MARK.

6 §

Osa juhlarahojen lyöntimäärästä voidaan

Helsingissä 26 päivänä syyskuuta 2001

lyödä erikoislyöntinä, jolloin rahoissa on peilikiiltoinen pohja ja mattapintainen kuvio.

7 §

Juhlarahojen leimojen tarkemmat yksityiskohdat ilmenevät Rahapaja Oy:n hallussa olevista perusmalleista ja -työkaluista.

8 §

Tämä asetus tulee voimaan 4 päivänä loka-kuuta 2001.

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

Hallitusneuvos Raine Vairimaa

N:o 828

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**satovahinkojen korvaamisessa käytettävistä yksikköhinnoista ja normisadoista vuonna 2001**

Annettu Helsingissä 26 päivänä syyskuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 4 päivänä heinäkuuta 1975 satovahinkojen korvaamisesta annetun lain (530/1975) 4 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1285/1997:

1 §

Yksikköhinnat ja normisadot

Vuonna 2001 aiheutuneiden satovahinkojen korvaamisessa käytetään liitteen 1 mukaisia yksikköhintoja ja liitteessä 2 olevia alueellisia normisatoja.

Nurmikasvien siementuotannon osalta liitteen 1 suluissa olevat yksikköhinnat koskevat tuotantoa, josta on tehty sopimus rekisteröidyn siemenliikkeen kanssa ja minkä kas-

vintuotannon tarkastuskeskuksen siementarkastusosasto on rekisteröinyt.

2 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 3 päivänä lokakuuta 2001.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 26 päivänä syyskuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Lainsäädäntöneuvos Esko Laurila

VUODEN 2001 SATOVAHINKOLASKELMISSA KÄYTETTÄVÄT YKSIKKÖHINNAT

Peltokasvit	Yksikköhinta, p/kg
Syysvehnä	80
Kevätvehnä	80
Ruis	80
Ohra	70
Kaura	70
Seosvilja	70
Herne	169
Ruokaperuna	80
Ruokateollisuusperuna	45
Tärkkelysperuna	37
Sokerijuurikas	29
Rehujuurikasvit	7
Kuivaheinä	60
Säilörehunurmi	10
Viljelty laidun	10
Vihantarehu	7
Kevätrypsi	130
Kevätrapsi	130
Apilansiemen	650 (2022)
Timoteinsiemen	300 (904)
Koiranheinä	360 (818)
Niittynurmikka	360 (732)
Nurminata	230 (763)
Punanata	360 (722)
Raiheinä	300 (606)

Puutarhakasvit	Yksikköhinta, teollisuustuotanto, mk/kg	Yksikköhinta, tuoretuotanto, mk/kg
Punajuurikas	0,46	1,47
Porkkana	0,55	2,82
Sipuli	1,62	2,95
Kukkakaali	2,43	3,67
Valkokaali	0,91	1,21
Pensasapu	-	14,61
Mustaherukka	5,91	9,29
Punaherukka	4,79	9,29
Valkoherukka	5,85	9,29

Satovahinkolaskelmissa käytettävät normisadot vuonna 2001

2517

Lite 2

N:o 828

PELTOKASVIT	Uusimaa	V-Suomi	Satak.ete	Satak.poh	Pirkanmaa	Pirkanm.poh	Häme	Kymi	Etelä-Savo	Pohjois-Sav
syysvehnä	3900	3700	3400	3200	2900	2700	3400	3300	2800	2000
kevätvehnä	3700	3400	3500	3500	3300	3300	3400	3800	2700	2800
ruis	2500	2300	2400	2400	2000	2000	2200	2100	2100	1800
ohra	3500	3400	3700	3500	3100	2900	3300	3100	3100	2800
kaura	3500	3500	3500	3300	3100	2900	3400	3300	3000	2900
seosvilja	3000	3300	3300	3100	2800	2600	3000	2900	2900	3100
kuivaherne	2000	2200	2300	2000	1300	1300	1800	2100	1900	1900
tuoreherne	5800	5800	5800	5800	5800	5800	5800	5800	5800	5000
ruokaperuna	20500	20500	23400	23400	23400	18700	23400	23400	18700	17700
ruokateoll. peruna	29300	29300	33500	33500	33500	26700	33500	33500	26700	25300
tärkkelysperuna	29300	29300	33500	33500	33500	26700	33500	33500	26700	25300
sokerijuurikas	32700	34600	32700	30000	33500	28100	31800	30600	31900	25000
rehujuurikas	29000	29000	29000	29000	29000	29000	29000	29000	29000	29000
kuivaheinä	3800	3900	4100	4000	3900	3800	4100	4200	3800	3800
säilörehu	20400	18600	19700	18200	19000	18900	21000	21400	20600	19000
laidun	20400	18600	19700	18200	19000	18900	21000	21400	20600	19000
vihantarehu	22000	22000	22000	22000	22000	22000	22000	22000	22000	22000
rypsi	1400	1400	1500	1400	1300	1300	1400	1400	1500	1400
rapsi	2000	1700	1700	1400	1700	1500	1800	1900	1200	1200
apilansiemen	200	200	300	300	200	200	200	200	200	300
timoteinsiemen	400	500	400	300	500	350	400	500	400	500
koiranheinä	200	200	200	200	200	200	200	200	200	200
niittyurmikka	180	180	180	180	180	180	180	180	180	180
nurminata	450	450	450	450	450	450	450	450	450	450
punanata	200	200	200	200	200	200	200	200	200	200
raiheinä	500	500	500	500	500	500	500	500	500	500
PUUTARHAKASVIT (koko maa)			Teollisuuden sopimustuotot		Tuoretuotanto					
punajuurikas			30000		35000					
porkkana			35000		40000					
sipuli			16000		20000					
kukkakaali			15000		13000					
valkokaali			45000		45000					
pensasapu			6000		5000					
herukat			4000		4000					

Satovahinkolaskelmissa käytettävät normisadot vuonna 2001

PELTOKASVIT	Poh-Karj.	K-S ete	K-S poh	Etelä-Pohj.	Pohjanmaa	P-P eteläine	P-P pohjoinen	Kainuu	Lappi
syysvehnä	2000	2300	2000	3200	2700	1800	1500	1400	1200
kevätvehnä	2300	2500	2500	4200	4300	3700	1800	2000	1400
ruis	2000	1700	1700	2200	2300	1600	1400	1200	1200
ohra	2900	2800	2800	3700	3600	3000	2900	2600	2200
kaura	2900	2800	2800	3400	3600	3000	2800	2700	1800
seosvilja	3100	3000	3000	3200	3300	3000	2900	2600	2000
kuivaherne	1600	2000	1900	2600	2600	1100	1100	1100	1100
tuoreherne	5000	5000	5000	5000	5000	5000	5000	5000	5000
ruokaperuna	17700	18700	17700	23700	23800	23500	22000	14400	11500
ruokateoll. peruna	25300	26700	25300	26700	26700	25300	25300	14400	11500
tärkkelysperuna	25300	26700	25300	26700	26700	25300	25300	14400	11500
sokerijuurikas	20000	24000	19000	31300	33100	16000	16000	14000	14000
rehujuurikas	29000	29000	29000	29000	29000	26500	24000	24000	24000
kuivaheinä	3900	3900	3500	3100	4100	3600	3500	3600	3100
säilörehu	20100	19000	18200	20200	19100	18400	17200	17000	15500
laidun	20100	19000	18200	20200	19100	18400	17200	17000	15500
vihantarehu	22000	22000	22000	22000	22000	20000	18000	18000	18000
rypsi	1200	1200	1200	1500	1600	1300	1200	500	500
rapsi	1200	1200	1200	1200	1200	1100	1000	500	500
apilansiemen	200	200	200	200	300	300	200	100	100
timoteinsiemen	300	500	350	400	300	300	200	200	200
koiranheinä	200	200	200	200	200	200	160	160	160
niittynurmikka	180	180	180	180	180	180	130	130	130
nurminata	450	450	450	450	450	450	350	350	350
punanata	200	200	200	200	200	200	150	150	150
raiheinä	500	500	500	500	500	500	360	360	360
PUUTARHAKASVIT (koko maa)									
punajuurikas									
porkkana									
sipuli									
kukkakaali									
valkokaali									
pensasapuu									
herukat									

N:o 828

2518

N:o 829

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus**paikkakuntien kalleusluokituksista sotilasvammalain mukaisen huoltoeläkkeen ja täydennyskoron maksamista varten**

Annettu Helsingissä 26 päivänä syyskuuta 2001

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 28 päivänä toukokuuta 1948 annetun sotilasvammalain (404/1948) 14 §:n 5 momentin ja 18 §:n 1 momentin nojalla, sellaisina kuin ne ovat, 14 §:n 5 momentti laissa 972/1980 ja 18 §:n 1 momentti laissa 536/2001:

1 §

Kunnat jaetaan sotilasvammalain mukaisen huoltoeläkkeen ja täydennyskoron maksamista varten kahteen kalleusluokkaan kuntien yleisestä kalleusluokituksista 25 päivänä marraskuuta 1999 annetulla valtioneuvoston päätöksellä (1090/1999) vahvistetun kuntien yleisen kalleusluokituksen mukaisesti.

jan työkyvyttömyysaste on vahvistettu vähintään 30 prosentiksi, 6 398,62 tai 5 465,48 euroa vuodessa sekä, jos työkyvyttömyysaste on vahvistettu pienemmäksi kuin 30 prosentiksi, vastaavasti 4 265,74 tai 3 665,87 euroa vuodessa sen mukaisesti, onko vahingoittuneen tai sairastuneen vakinainen asuinpaikka I tai II kalleusluokkaan kuuluvassa kunnassa.

2 §

Huoltoeläke on maksettava I kalleusluokkaan kuuluvassa kunnassa asuvalle huoltoeläkkeen saajalle 10 prosentilla korotettuna.

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2003.

3 §

Täydennyskoron täysi määrä on, jos haki-

Helsingissä 26 päivänä syyskuuta 2001

Peruspalveluministeri *Osmo Soininvaara*

Lakimies Karoliina Korte

N:o 830

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**lihantarkastuksesta ja eräiden liha-alan laitosten valvonnasta perittävistä maksuista**

Annettu Helsingissä 27 päivänä syyskuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1195/1996) 49 §:n 3 momentin ja 50 §:n 3 momentin nojalla:

1 §

Sovellettamisala

Tässä asetuksessa säädetään Elintarvikeviraston, lääninhallitusten ja kuntien suorittamasta lihantarkastuksesta ja eräiden liha-alan laitosten valvonnasta valtiolle ja kunnille perittävistä maksuista.

Valtiolle perittävät maksut ovat valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §:n mukaisia julkisoikeudellisia suoritteita.

Tämän asetuksen 2 ja 3 §:ssä tarkoitetut kiinteät maksut peritään silloin, kun ne vastaavat tarkastuksesta aiheutuneita kustannuksia. Maksujen korottamisesta ja alentamisesta vastaamaan tarkastuksesta aiheutuneita kustannuksia säädetään 5 ja 6 §:ssä.

Tässä asetuksessa tarkoitettujen maksujen perusteena otetaan tarkastuksesta aiheutuvia kustannuksia laskettaessa huomioon vastaavat kustannuserät kuin mitä valtion maksuperustelain mukaisten suoritteiden omakustannusarvoa laskettaessa.

2 §

Lihantarkastusmaksu

Lihantarkastuksesta peritään seuraavat maksut eläintä kohti:

	Euroa:
1) nautaeläimet	4,50
2) kavioläimet	4,40

3) siat	1,30
4) lampaat ja vuohet	0,50
5) siipikarja; alle 2 kg sekä tuotannosta poistetut kanat	0,01
6) siipikarja; 2—5 kg	0,02
7) siipikarja; yli 5 kg	0,04
8) tarhatut märehitijät (mukaan lukien poro)	0,50
9) tarhatut villisiat	1,30
10) muu tarhattu riista ja kanit; alle 2 kg	0,01
11) muu tarhattu riista ja kanit; 2—5 kg	0,02
12) tarhatut suuret linnut, muu tarhattu riista ja kanit; yli 5 kg	1,30

Lihantarkastusmaksuun sisältyy teurastamossa tai teurastuspaikassa tapahtuva ante mortem -tarkastus.

Lihantarkastusmaksuun sisältyvät myös eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta annetun lain (1195/1996) mukaisesta teurastamojen ja teurastuspaikkojen valvonnasta sekä teurastamon ja teurastuspaikan yhteydessä olevan kylmävaraston valvonnasta aiheutuvat kustannukset.

3 §

Leikkaamojen valvonta

Leikkaamojen valvonnasta peritään kolme euroa kultakin leikkaamoon tulevalta lihatonnilta. Jos leikkaamo sijaitsee teurastamon tai

teurastuspaikan yhteydessä, tämä maksu peritään 2 §:ssä tarkoitettujen maksujen lisäksi.

Jos liha leikataan leikkaamossa, joka sijaitsee sen teurastamon tai teurastuspaikan yhteydessä, jossa eläin on teurastettu ja sen liha tarkastettu, on 1 momentissa tarkoitettuja maksuja alennettava 55 prosentilla.

4 §

Kylmävarastojen valvonta

Erillisten lihan kylmävarastojen ja leikkaamojen yhteydessä olevien kylmävarastojen valvonnasta peritään valvonnasta aiheutuvia kustannuksia vastaava maksu.

Teurastamon ja teurastuspaikan yhteydessä olevan kylmävaraston valvontamaksuista säädetään 2 §:n 3 momentissa.

5 §

Maksujen korottaminen

Jos 2 ja 3 §:ssä tarkoitettujen maksut eivät kata tarkastuksesta ja valvonnasta aiheutuneita kustannuksia, voidaan 2 ja 3 §:ssä tarkoitettujen maksujen sijasta periä aiheutuneet kustannukset kattava maksu.

6 §

Alennetut maksut

Tämän asetuksen 2 ja 3 §:ssä tarkoitettuja maksuja on alennettava vastaamaan aiheutu-

Helsingissä 27 päivänä syyskuuta 2001

neita tarkastus- tai valvontakustannuksia, jos tosiasialliset tarkastus- tai valvontakustannukset jäävät laitoksen tehokkuuden tai muun vastaavan syyn vuoksi alemmiksi kuin miksi maksu 2 ja 3 §:n mukaisesti muutoin muodostuisi.

Maksuja saadaan alentaa enintään 55 prosentilla.

7 §

Soveltamisohjeet

Maa- ja metsätalousministeriö voi tarvittaessa antaa tarkempia ohjeita tämän asetuksen soveltamisesta.

8 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002. Sillä kumotaan lihantarkastuksesta ja eräiden liha-alan laitosten valvonnasta perittävistä maksuista 17 päivänä marraskuuta 1999 annettu päätös (1056/1999) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Tämän asetuksen mukaiset maksut voidaan vuoden 2002 helmikuun loppuun asti maksaa myös käyttäen maksuvälineenä markkamääräisiä seteleitä ja metallirahoja. Tällöin euro-määräinen hinta muutetaan markkamääräiseksi kertomalla se luvulla 5,94573 sekä pyöristämällä loppusumma lähimpään penniin.

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Hallitusneuvos *Kristiina Pajala*

N:o 831

Maa- ja metsätalousministeriön asetus
eräiden kalastustuotteiden ja kalalaitosten valvonnasta perittävistä maksuista

Annettu Helsingissä 27 päivänä syyskuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1195/1996) 49 §:n 3 momentin ja 50 §:n 3 momentin nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään Elintarvikeviraston ja kuntien suorittamasta kalastustuotteiden ja kalalaitosten elintarvikehygieniasta valvonnasta valtiolle ja kunnille perittävistä maksuista.

Elintarvikevirastolle perittävät maksut ovat valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §:n mukaisia julkisoikeudellisia suoritteita. Tässä asetuksessa tarkoitettujen maksujen perusteena otetaan tarkastuksesta aiheutuvia kustannuksia laskettaessa huomioon vastaavat kustannuserät kuin mitä valtion maksuperustelain mukaisten suoritteiden omakustannusarvoa laskettaessa.

2 §

Kalan aistinvaraisesta tarkastuksesta perittävä maksu

Kalahygieniasta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (16/EEO/2000) liitteen 1 luvun 2 kohdassa 2 tarkoitettua Suomesta peräisin olevan kalan aistinvarai-

sesta tarkastuksesta peritään kalastustuotteet vastaanottavalta laitokselta tarkastusmaksuna kultakin ensimmäiseltä 50 tonnilta kalastustuotteita yksi euro tonnilta ja sen jälkeen kultakin seuraavalta tonnilta kalastustuotteita 0,50 euroa.

Silakka- (*Clupea harengus*), sardiini- (*Sardina pilchardus*), makrilli- (*Scomber scombrus*, *Scomber japonicus* ja *Trachurus* spp.) ja anjovislajien (*Engraulis* spp.) sekä Maena smarid -lajin pikarellien osalta 1 momentissa tarkoitettu maksu on enintään 50 euroa vastaanotetulta erältä, jolleivät tarkastuksesta aiheutuneet todelliset kustannukset ole tätä korkeammat.

Jos tässä pykälässä tarkoitettu maksu ei riitä kattamaan tarkastuksesta aiheutuvia kustannuksia, kunta tai Elintarvikevirasto voi päättää todelliset kustannukset kattavan tunteloitusjärjestelmän noudattamisesta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua maksua on alennettava viljellyn kalan, silakan sekä muiden kalalajien osalta enintään 55 prosentilla, jos kala on lajiteltu tuoreusasteen tai koon mukaan taikka ensimmäiseen myyntiin liittyvät toimenpiteet on ryhmitelty yhteen ja tarkastuskustannukset jäävät tästä syystä kiinteää maksua alemmiksi.

3 §

Kalalaitosten valvonnasta ja niissä suoritettavista tarkastuksista perittävä maksu

Kalalaitosten valvonnasta sekä kalalaitoksissa suoritettavista aistinvaraisista, kemiallisista ja loistutkimuksista peritään yksi euro kultakin laitokseen tai uivaan jalostamoon saapuvalta kalastustuotetonnilta.

Jos 1 momentissa tarkoitettu maksu ei riitä kattamaan valvonnasta aiheutuvia kustannuksia, kunta tai Elintarvikevirasto voi valvomiensa laitosten osalta päättää aiheutuvat kustannukset kattavan tuntiveloitusjärjestelmän noudattamisesta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua maksua on alennettava vastaamaan tarkastuksesta aiheutuvia kustannuksia, jos ne jäävät 1 momentissa tarkoitettua kiinteää maksua alemmiksi siitä syystä, että valmistus- ja jalostustoimenpiteet tehdään samalla paikalla, jossa myös ensimmäinen myynti tai jalostus tapahtuu, tai laitoksen toimintaedellytyksistä tai omavalvonnasta johtuvista syistä laitoksessa tarvitaan keskimääräistä vähemmän tarkastushenkilöstöä. Maksua saadaan kuitenkin alentaa enintään 55 prosentilla.

4 §

Kalastustuotteita jäädyttävien, pakkaavien tai varastoivien laitosten valvontamaksu

Kalastustuotteita vain jäädyttävien, pakastavien, pakkaavien tai varastoivien laitosten valvonnasta peritään siitä aiheutuvat kustannukset kattava maksu.

Helsingissä 27 päivänä syyskuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Jos edellä 2 ja 3 §:ssä tarkoitettut maksut kattavat jo kaikki valvontakustannukset, 1 momentissa tarkoitettua maksua ei peritä.

5 §

Uivien jalostamoiden valvontamaksu

Suomalaisten, mutta ulkomailla olevien, uivien jalostamoiden valvonnasta peritään siitä aiheutuvat kustannukset kattava maksu.

6 §

Soveltamisohjeet

Maa- ja metsätalousministeriö voi tarvittaessa antaa tarkempia ohjeita tämän asetuksen soveltamisesta.

7 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002. Sillä kumotaan eräiden kalastustuotteiden ja kalalaitosten valvonnasta perittävistä maksuista 2 päivänä kesäkuuta 1999 annettu päätös (715/1999) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Tämän maksuasetuksen mukaiset maksut voidaan vuoden 2002 helmikuun loppuun asti maksaa myös käyttäen maksuvälineenä markkamääräisiä seteleitä ja metallirahoja. Tällöin euromääräinen hinta muutetaan markkamääräiseksi kertomalla se luvulla 5,94573 sekä pyöristämällä loppusumma lähimpään penniin.

Hallitusneuvos *Kristiina Pajala*

Maa- ja metsätalousministeriön asetus rajaeläinlääkärin suoritteista perittävistä maksuista

Annettu Helsingissä 27 päivänä syyskuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n ja eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1192/1996) 23 §:n nojalla, sellaisena kuin niistä edellinen on laissa 348/1994:

1 §

Rajaeläinlääkärin maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita ovat:

1) Euroopan yhteisön alueen ulkopuolisista maista (*kolmannet maat*) tuotaville eläville eläimille sekä eläimistä saataville elintarvikkeille ja muille tuotteille eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta annetun lain (1192/1996) mukaisesti tehtävät tarkastukset;

2) eläinten kuljetuksesta annetun asetuksen (491/1996) 30 ja 31 §:n mukaiset rajanylityspaikalla tai maastapoistumispaikalla tehtävät eläinsuojelutarkastukset;

3) vientitukijärjestelmän soveltamista koskevista erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä elävien nautaeläinten hyvinvoinnin osalta kuljetuksen aikana annetun komission asetuksen (EY) N:o 615/98 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tarkastukset (*vientitukitarkastus*); ja

4) muut kuin 1—3 kohdassa tarkoitettut rajaeläinlääkärin todistukset.

Tarkastuksista ja todistuksista peritään liiteenä olevan maksutaulukon mukaiset kiinteät maksut. Maksu peritään myös silloin, kun pyydetty tarkastus jätetään peruuttamatta.

Helsingissä 27 päivänä syyskuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Tällä asetuksella kumotaan rajaeläinlääkärin suorittamista tarkastuksista perittävistä maksuista 12 päivänä toukokuuta 1999 annettu maa- ja metsätalousministeriön päätös (595/1999).

Tarkastuksesta, joka on tilattu ennen tämän asetuksen voimaantuloa, peritään maksu tämän asetuksen voimaantullessa voimassa olleiden säännösten mukaan.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tämän asetuksen mukaiset maksut voidaan vuoden 2002 helmikuun loppuun asti maksaa myös käyttäen maksuvälineenä markkamääräisiä seteleitä ja metallirahoja. Tällöin euroääräinen hinta muutetaan markkamääräiseksi kertomalla se luvulla 5,94573 sekä pyöristämällä loppusumma lähimpään penniin.

Hallitusneuvos *Kristiina Pajala*

*Liite***MAKSUTAULUKKO**

Rajaeläinlääkärin tekemistä tarkastuksista ja niihin liittyvistä laboratoriotutkimuksista peritään seuraavat maksut.

Tämän liitteen mukaiset maksut peritään myös rajaeläinlääkärin vapaavarastoissa, vapaa-alueilla, tullivarastoissa ja muonituselintarvikevarastoissa tekemistä tarkastuksista.

Tarkastettavasta erästä voidaan tuojan pyynnöstä antaa kaksi tai useampia rajaeläinlääkärintodistuksia. Tällöin erä katsotaan maksua määrättäessä jaetuksi useampiin eriin siten, että erää on annettujen rajaeläinlääkärintodistusten mukainen määrä.

1. Eläimistä saatavat elintarvikkeet

Maksu määräytyy tarkastettavaan erään sisältyvien elintarvikkeiden yhteenlasketun painon perusteella. Yhtenä eränä pidetään elintarvikkeita, joilla on yhteinen terveystodistus.

1.1. Perusmaksu

Elintarvikkeiden paino	€
enintään 100 kg	80
101 — 1 000 kg	110
1 001 — 10 000 kg	160
10 001 — 20 000 kg	220
20 001 — 30 000 kg	270

1.2. Jos paino ylittää 30 000 kiloa, peritään muiden elintarvikkeiden kuin kalastustuotteiden osalta 270 euron suuruisen perusmaksun lisäksi 5 euroa jokaiselta 30 000 kiloa ylittävältä 1 000 kilolta.

1.3. Yli 30 000 kilon painoisista kalastustuote-eristä peritään 1.2. kohdan mukaisesti määräytyvä maksu 100 000 kiloon asti ja jokaiselta seuraavalta 1 000 kilolta lisäksi

1.3.1. vain perkaamalla käsiteltyjen kalastustuotteiden osalta 1,5 euroa ja

1.3.2. muiden kalastustuotteiden osalta 2,5 euroa.

2. Eläinlääkinnällisen rajatarkastuksen piiriin kuuluvat muut tuotteet kuin elintarvikkeet

Eläimistä saatavista muista tuotteista kuin elintarvikkeista peritään tarkastusmaksua 110 euroa ensimmäiseltä erältä ja samanaikaisesti tarkastettavaksi esitettävien seuraavien erien osalta 27 euroa erältä.

Nahkojen, vuotien, heinien ja olkien osalta peritään tarkastusmaksua 80 euroa ensimmäiseltä erältä ja samanaikaisesti tarkastettavaksi esitettävien seuraavien erien osalta 27 euroa erältä.

Yhtenä eränä pidetään tuotteita, joilla on yhteinen terveystodistus.

3. Elävät eläimet

Tämän kohdan mukaiset maksut peritään eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta annetun lain mukaisista tarkastuksista, eläinten kuljetuksesta annetun asetuksen 30 ja 31 §:n mukaisista eläinsuojelutarkastuksista sekä vientitukitarkastuksista.

3.1. Eläinlääkinnällinen rajatarkastus ja sen yhteydessä tehtävä eläinten kuljetuksesta annetun asetuksen 30 §:n mukainen eläinsuojelutarkastus (tuontitarkastus):

3.1.1. Jokaisesta tarkastettavasta eläimestä peritään 70 euroa, jollei 3.1.2. kohdasta muuta johdu.

3.1.2. Jyrsijöiden, lintujen, kalojen, matelijoiden, hyönteisten ja muiden vastaavien pienikokoisten eläinten osalta peritään samalla kertaa tarkastettaviksi esitettyjen eläinten osalta tarkastusmaksua yhteensä 80 euroa.

3.2. Eläinten kuljetuksesta annetun asetuksen 31 §:n mukaisista eläinsuojelutarkastuksista (vientitarkastukset) sekä vientitukitarkastuksista peritään tarkastusmaksua 110 euroa tunnilta.

3.3. Sellaisista tarkastuksista, jotka rajaeläinlääkäri tekee eläinten eläinlääkinnällisistä rajatarkastuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen (1236/1996) mukaisesti varsinaisen eläinlääkinnällisen rajatarkastuksen ulkopuolelle jääville eläimille (esimerkiksi lemmikkieläimiksi tuotavat koirat ja kissat), peritään 80 euroa tarkastukselta.

4. Asiakirja- ja tunnistustarkastukset sekä todistukset

4.1. Jos tarkastus eläinlääkinnällistä rajatarkastusta koskevien säännösten mukaan koskee vain tuontiasiakirjoja, peritään tarkastusmaksua 55 euroa erältä. Jos tarkastus sisältää asiakirjatarkastuksen lisäksi tunnistuksen, peritään tunnistustarkastuksesta lisäksi 55 euroa erältä.

4.2. Jos erälle tehdään vain asiakirjatarkastus tai asiakirjatarkastus ja tunnistus siitä syystä, että tunnistuksen tai fyysisten tarkastusten tiheyttä on maa- ja metsätalousministeriön antamien säännösten tai ohjeiden mukaisesti vähennetty, peritään tarkastusmaksu 1—3 kohdan mukaisesti.

4.3. Muonituselintarvikevarastosta ulos toimitettaville erille annettavista rajaeläinlääkäriin todistuksista peritään 18 euroa ensimmäiseltä todistukselta ja 1,8 euroa todistukselta samalla kertaa annettavista seuraavista todistuksista. Sama koskee rajaeläinlääkäriin antamia muita todistuksia, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

5. Tavanomaista enemmän aikaa vaativa tarkastus

Jos 1—4 kohtien mukainen tarkastus tuojasta johtuvasta syystä vaatii tavanomaista enemmän aikaa esimerkiksi siitä syystä, että erä esitetään tarkastettavaksi usealla eri kerralla, peritään 1—4 kohdissa määrättyjen maksujen lisäksi 110 euroa/tunti.

Jos tarkastuksessa todetaan, että on perusteltua syytä epäillä erän hygieenistä laatua tai tuonnista epäillään voivan aiheutua eläintautien leviämisen vaaraa, peritään tuojalta tästä johtuviin tutkimuksiin liittyvät kustannukset.

6. Maksun korotus

Tarkastuksesta, joka tuojan tai viejän pyynnöstä tehdään alla mainittuina aikoina, perittävää tämän asetuksen mukaista tarkastusmaksua korotetaan seuraavasti:

6.1. tarkastus kello 17.00—22.00 välisenä aikana: maksun korotus 50 % ja

6.2. tarkastus kello 22.00—08.00 välisenä aikana tai sunnuntaina taikka yleisenä juhla- tai vapaapäivänä: maksun korotus 100 %.

Tämän asetuksen mukaiset maksut peritään kaksinkertaisina, jos tarkastuspyyntöä tai tarkastuksen edellyttämää etukäteisilmoitusta ei ole tehty säädettyssä ajassa.

N:o 833

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus**maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta mallasohran laatuvaatimuksista kasvinviljelyn kansallisena tukena maksettavassa mallasohran tuessa markkinointivuonna 2001/2002**

Annettu Helsingissä 28 päivänä syyskuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaan- tulopäivä
MMMa mallasohran laatuvaatimuksista kasvinviljelyn kansallisena tukena maksettavassa mallasohran tuessa markkinointivuonna 2001/2002	73/01	28.9.2001	3.10.2001

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin (09) 5765 111.

Helsingissä 28 päivänä syyskuuta 2001

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Juha Vanhatalo